

χωρίου . . . και πληρώνοντας και αυτή τὸ κοινὸν χρέος νὰ μένουν εἰς τοὺς παῖδας των, πλὴν ἔτι στεργεται και αυτή ἡ ἄνωθεν Α. πῶς χαρίζει και αυτή τὰ ὅσα τῆς εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀνὴρ αὐτῆς σπίτια, χωράφια . . . ὅποτε καιροῖς γυρεύσου(ν) οἱ παῖδες αὐτῶν νὰ τίς ἐνοχλήσουν και νὰ πειράξουν πολὺν ἢ ὀλίγον, ὅποιον μέρος ἀπομείνη ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἀνδρόγυνον, νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν του, τὸ αὐτὸ ἔχει, νὰ πουλήσῃ, νὰ χαρίσῃ και ἕτερα ἀνενόχλητα . . . ».

335

1736. Φιρμάνιον σ. Μαχμούτ Α', πρὸς καδῆν Νάξου, ὅπως ὁ ἀρχιεπίσκοπος και οἱ μοναχοὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ καθολικῶν Μονῶν, πλὴν τῆς δεκάτης και τῶν νομίμων δασμῶν, μὴ καταπιέζονται ὑπὸ τῶν κατοίκων διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ χαρατζίου, ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 162 Π. Ζερλέντη.

336

1736. Πρακτικὸν συμφωνίας ἀπὸ 4 Ἰαν. τῶν τριῶν Κοινῶν τῆς Νάξου («Κάστρο, Μπουργο και ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἀξίας»), ἐν 151, σ. 624–625 και ἐν 197, σ. 155–159.

« . . . ἐρχόμενα τὰ αὐτὰ τρία μέρη εἰς θεοφοβίαν, εἰς τελείαν ἀγάπην, εἰς εἰρηνικὴν και ἀκαταζήτητον γνώμην, θέλουν ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ παρταμένην τὸς κυβέρνησιν τῶν τριῶν Κοινῶν . . . Καὶ ὅποιον ἀπὸ τὰ τρία Κοινὰ ἤθελεν ἀθετήσῃ και παραβῇ ἀπὸ τοὺς τοιούτους ἀκαταλύτους ταυριασμοὺς και περιστάσεις, νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ μοντουπάκι τοῦ πολυετῆ Καπετὰν πασά ὀσάλια χίλια πεντακόσια. Καὶ τὸ παρὸν πάντα νὰ εἶναι και νὰ γροικᾶται ἰσχυρόν, βέβαιον και ἀγάλαστον εἰς τὸν αἰῶνα . . . ».

337

1736. Διάταξις πΚ. Νεοφύτου Ζ', περὶ προικοδοσίας, ἐν 70, Β', σ. 78–80 και 437–444.

« . . . Γράφοντες . . . γνώμη και τοῦ . . . πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων . . . Μελετίου . . . ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς . . . ἵνα ὁ ὑπὸ τῆς βασιλευούσης ταύτης τῶν πόλεων, και τῶν ἐν αὐτῇ ἐγγενῶν ἀρχόντων διὰ κοινήν ὠφέλειαν και θεραπείαν τῆς ἐπηρτημένης πανολεθρίας συγκροτηθεῖς, και διορισθεῖς ἐν τριττῇ τάξει ἀριθμὸς τῆς προικοδοσίας, και ὕφ' ἡμῶν ἐκκλησιαστικῶς τε και συνοδικῶς κυρωθεῖς και βεβαιωθεῖς ὡς ἐμφρόνως και προνοητικῶς και κατὰ θείαν νεῦσιν συντελεσθεῖς, ἔχῃ τὸ κῶρος . . . Καὶ ὅσοι μὲν τῶν ἀρχόντων και λοιπῶν χριστιανῶν ἔφθασαν πρότερον μέχρι τοῦδε προικοδοτῆσαι, πρὸ τοῦ διορισμοῦ τούτου . . . ὑπάρχωσιν ἀνεύθυνοι και ἀθῶοι . . . Ὅσοι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦδε και εἰς τὸ ἐξῆς, . . . βούλονται συναλλάγματα γάμων ποιῆσαι και προικοδοτῆσαι ἐκ τῶν τῆς πολιτείας και περιχώρου ταύτης . . . ἀπαξαπάντων χριστιανῶν, ἀρχόντων και ἀρχομένων, ἐγγενῶν και ἰδιωτῶν, πραγματευτῶν ἢ τεχνιτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μικρῶν τε και μεγάλων, πάσης και παντοίας τάξεώς τε και καταστάσεως, εἰ μὲν τῆς πρώτης τάξεως εἶεν, ὀφείλουσι διδόναι διατετιμημένην προῖκα γροσίων πέντε χιλιάδων, συναριθμουμένων αὐτῇ τῶν μετρητῶν ἄσπρων, τῶν τζεβαχερικῶν, τῶν ρουχικῶν και λοιπῶν ἀπάντων πραγμάτων, ὡς μὴ ὑπερβαίνειν τὴν ὅλην προῖκα τὴν ποσότητα (ταύτην). Εἰ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τυγχάνοιεν,

